

A. În ziua de 25 octombrie 2018, Plenul Curții Constituționale, investit în temeiul art.146 lit.a) teza întâi din Constituție și al art.11 alin.(1) lit.A.a) și art.15 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a luat în dezbateră, în cadrul controlului anterior promulgării, următoarele obiecții de neconstituționalitate:

I. Obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal, precum și a Legii nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, obiecție formulată de un număr de 110 deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal, Grupului parlamentar al Partidului Mișcarea Populară, Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România și deputați neafiliați.

II. Obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal, precum și a Legii nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, obiecție formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite.

III. Obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal, precum și a Legii nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, obiecție formulată Președintele României.

Constatând identitatea de obiect al acestor trei sesizări, Curtea Constituțională a dispus conexarea cauzelor.

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională:

Cu unanimitate de voturi,

1. A admis obiecția de neconstituționalitate formulată și a constatat că dispozițiile art.I pct.2 [cu referire la art.5 alin.(11)-(14)], pct.4 [cu referire la art.17 lit.a)], pct.5 [cu referire la art.35 alin.(1) fraza a doua], pct.14 [cu referire la art.75 alin.(2) lit.d)], pct.17 [cu referire la abrogarea art.91 alin.(1) lit.c)], pct.20 [cu referire la art.96 alin.(4)], pct.21 [cu referire la art.100 alin.(1) lit.d)], pct.22 [cu referire la art.1121 alin.(2) lit.b) sintagma „*probele administrate*”], pct.23 [cu referire la art.1121 alin.(21) sintagma „*probe certe, dincolo de orice îndoială*”], pct.24 [cu referire la art.1121 alin.(3) sintagmele „*dacă acesta a cunoscut că scopul transferului este evitarea confiscării*” și „*probe certe, dincolo de orice îndoială*”], pct.27 [cu referire la art.155 alin.(2)], pct.29 [cu referire la art.173 alin.(2)-(5)], pct.30 [cu referire la abrogarea art.175 alin.(2)], pct.31 [cu referire la art.177 alin.(1) lit.b) sintagma „*fostul soț*” și lit.c) sintagma „*au conviețuit*”], pct.32 [cu referire la art.1871], pct.33 [cu referire la art.189 alin.(1) lit.i)], pct.40 [cu referire la art.269 alin.(4) lit.b)], pct.41 [cu referire la art.273 alin.(4)], pct.42 [cu referire la art.277 alin.(3) teza a doua cuvântul „*pedeapsă*”], pct.43 [cu referire la art.277 alin.(31)], pct.49 [cu referire la art.295 alin.(3)], pct.51 [cu referire la art.297 alin.(3)], pct.62 [cu referire la art.367 alin.(6) în privința trimiterii la Codul de procedură penală] și art.II [cu referire la sintagma „*probe certe*”] din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal, precum și a Legii nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție sunt neconstituționale.

2. A respins, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.I pct.15 [cu referire la art.75 alin.(3)], pct.22 [cu referire la art.1121 alin.(2) lit.a)], pct.38 [cu referire la art.257 alin.(4)], pct.39 [cu referire la art.269 alin.(3)] și pct.40 [cu referire la art.269 alin.(5)] din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal, precum și a Legii nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Cu majoritate de voturi,

1. A admis obiecția de neconstituționalitate formulată și a constatat că dispozițiile art.I pct.6 [cu referire la art.39 alin.(1) lit.b) și lit.e), cu trimitere la lit.b)], pct.10 [cu referire la art.64 alin.(1)], pct.11 [cu referire la abrogarea art.64 alin.(6)], pct.28 [cu referire la art.1591 sintagma „*până la pronunțarea unei hotărâri definitive*”], pct.40 [cu referire la art.269 alin.(4) lit.c) și (6)], pct.47 [cu referire la art.291 alin.(1)] și pct.50 [cu referire la art.297 alin.(1)] din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal, precum și a Legii nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție sunt neconstituționale.

2. A respins, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate formulată și a constatat că dispozițiile art.I pct.6 [cu referire la art.39 alin.(1) lit.c) și lit.e), cu trimitere la lit.c)], pct.13 [cu referire la art.75 alin.(1) lit.d)], pct.21 [cu referire la art.100 alin.(1) lit.a)-c) și alin.(2)-(6)], pct.22 [cu referire la art.1121 alin.(1) sintagma „probelor administrate”], pct.26 [cu referire la art.154 alin.(1) lit.b) și c)], pct.27 [cu referire la art.155 alin.(3)], pct.40 [cu referire la art.269 alin.(4) lit.a)], pct.42 [cu referire la art.277 alin.(1), (2) și alin.(3) teza întâi], pct.43 [cu referire la art.277 alin.(32)], pct.46 [cu referire la art.290 alin.(3)], pct.52 [cu referire la abrogarea art.298], pct.53 [cu referire la art.308 alin.(3) și (4)], pct.54 [cu referire la art.309] și art.III din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal, precum și a Legii nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, precum și legea, în ansamblul său, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului.

B. În ceea ce privește:

Obiecțiile de neconstituționalitate referitoare la Legea privind Codul administrativ al României, obiecții formulate de un număr de 44 de deputați aparținând Grupurilor parlamentare ale Partidului Național Liberal, Uniunii Salvați România și Partidului Mișcarea Populară și 6 deputați neafiliați, precum și de Președintele României,

Având nevoie de timp, Curtea Constituțională a amânat începerea dezbaterilor pentru data de **6 noiembrie 2018**.

C. În aceeași zi, Plenul Curții Constituționale, investit în temeiul art.146 lit.d) din Constituția României și al art.29 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a luat în dezbateri excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.595 alin.(1) din Codul de procedură penală și art.4 din Codul penal care au următorul conținut:

- Art.595 alin.(1) din Codul de procedură penală: *„(1) Când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare sau a hotărârii prin care s-a aplicat o măsură educativă intervine o lege ce nu mai prevede ca infracțiune fapta pentru care s-a pronunțat condamnarea ori o lege care prevede o pedeapsă sau o măsură educativă mai ușoară decât cea care se execută ori urmează a se executa, instanța ia măsuri pentru aducerea la îndeplinire, după caz, a dispozițiilor art.4 și 6 din Codul penal.”*

- Art.4 din Codul penal: *„Legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă. În acest caz, executarea pedepselor, a măsurilor educative și a măsurilor de siguranță, pronunțate în baza legii vechi, precum și toate consecințele penale ale hotărârilor judecătorești privitoare la aceste fapte încetează prin intrarea în vigoare a legii noi.”*

În urma deliberării, cu majoritate de voturi, Curtea:

1. A admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art.595 alin.(1) din Codul de procedură penală, care nu prevede și decizia Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme de incriminare ca un caz de înlăturare sau modificare a pedepsei/măsurii educative, este neconstituțională.

2. A admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art.4 din Codul penal, care nu asimilează efectele unei decizii a Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme de incriminare cu o lege penală de dezincriminare, este neconstituțională.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și instanțelor care au sesizat Curtea Constituțională, respectiv Curtea de Apel București – Secția I penală și Tribunalul Ilfov – Secția penală.

*

Argumentele reținute în motivarea soluțiilor pronunțate de Plenul Curții Constituționale vor fi prezentate în cuprinsul deciziilor, care se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Compartimentul Relații externe, relații cu presa și protocol al Curții Constituționale